

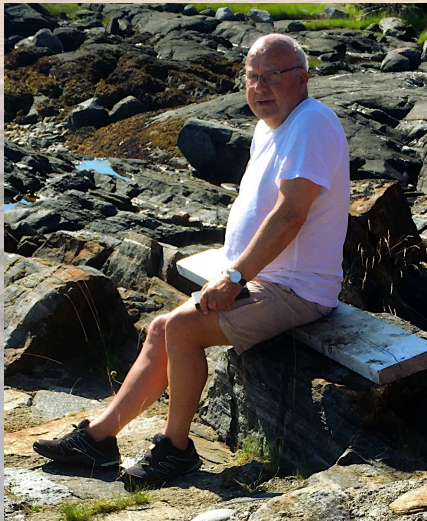
VED JORDPÅKASTELSEN

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

T A. H. H. von Fallersleben 1837 - M J. Chr. H. Rinck 1827

Familien takker for vennlig deltagelse.

*Prest: Simeon Schiebold
Organist: Anna Jelstad*

Gildeskål Gravferd
Ved Breivik Gartneri AS

Torgrim Otelius Antonsen

★ 24.08.1935 † 27.07.2023

Gildeskål Hovedkirke
onsdag 09.08.2023

TIL INNGANG

Bred dina vida vingar, o Jesus, över mig
och låt mig stilla vila i ve och vål hos dig!
Bliv du mitt allt i alla, min visdom och mitt råd,
och låt mig alla dagar få leva blott av nåd!

Förlåt mig alla synder och två mig i ditt blod!
Giv mig ett heligt sinne, en vilja ny och god!
Tag i din vård och hägnad oss alla, stora, små,
och låt i frid oss åter till nattens vila gå!

T Lina Sandell 1865 - M Svensk folketone

SOLOSANG

Reis meg opp – Rolf Løvland/Brendan Graham

Johnny Steinbakk

FØR TALEN

Ikke en spurv til jorden
uten at Gud er med.
Ikke en sjel mot døden
uten hans kjærlighet!
Ikke en blomst er visnet,
ikke en tåre falt
uten at Gud vet om det,
han som er over alt.

Tro det når stormen herjer
bladløse vintertrær!
Tro det når brenning bryter
over de nakne skjær!
Tro det når ubeskyttet
midt i en kamp du står.
Tro det når helt alene
du med en smerte går.

Tro det når noe brister
uten å vokse frem.
Tro det når noen mister
det som var alt for dem!
Tro det når håp går under
uten å reise seg:
Ikke en spurv til jorden!
Det er et ord til deg.

T Ingeborg Prytz Fougner 1948 - M Sigurd Lunde 1973

SOLOSANG

Har du fyr – Ola Bremnes

Johnny Steinbakk

TIL AVSLUTNING

Å eg veit meg eit land langt der oppe mot nord
med ei lysande strand mellom høg fjell og fjord.
Der eg gjerne er gjest, der mitt hjarta er fest
med dei finaste, finaste band. /: Å eg minnest,
å eg minnest, å eg minnest så vel dette land: /

Der eit fjell stig mot sky med si krone av snø,
og i lauvklednad ny det seg speglar i sjø.
Og det smiler mot strand med si bringe i brann
i den solklåre, solklåre kveld. /Å eg minnest,
å eg minnest, å eg minnest så vel dette fjell!:/

Og eg lengtar så titt dette landet å sjå,
og det dreg meg så blidt når eg langt er ifrå.
Med den vaknande vår vert min saknad så sår,
at mest gråta, mest gråta eg kan. /: Å eg minnest,
å eg minnest, å eg minnest så vel dette land: /

T: Elias Blix - M: Adolf Thomsen